

Magazin za kulturu, umjetnost i obrazovanje-Magazine for culture, art and education

„In a country of hate the most hated one is the one who does not know how to hate.“ Ivo Andrić

Sarajevo, Bosnia and Herzegovina, Europe

iss of Sept. 2009

DIOGEN

pro kultura magazin pro culture magazine

„U zemlji mržnje najviše mrzi onoga ko ne umije da mrzi.“ Ivo Andrić

E-mail: editors@diogen.com

MI OBJEDINJUJEMO RAZLIČITOSTI...WE ARE UNIFYING DIVERSITIES

Marina Drobnyaković

***

Razvezujem pertle
Puštam korak
Rukama mičem zidove
u stranu
Obema nogama stojim
na zemlji boje duge
Čujem reči grmljavine
Kožom mi se trkaju misli
Oči gledaju i zatvorene
Potiljak pozdravlja prošlost
do skorog viđenja
Prsti se uvijaju oko onoga
što zamišljaju
U pupku je srce
Preskače preko
bezbojnih stvarnosti
Kuca crveno

***

Kroz lupu – uho igle
pogled upire Alisa
Vidi Zeca
Ne uspeva
ni prst da provuče
(A mnogi su se provukli
kroz iglene uši!)

Kako da uhvati Zeca?

Gleda ga kako skakuće
po šahovskoj tabli
Matiraće je
a da nije ni igrala

***

Ruka u vatri
U vatri ključ

Brava ostaje
stisnutih usana

Jednom će je
nešto zasmejati

***

Orošeni dlanovi

Telo u telu

Skazaljke ćute

Kolena
otkucavaju

Pogledi dremljivi
od slatkoće

U boju
uplivava boja

Razbija se
reč o reč

Razleže se
zvonkost daha

Udahnut trenutak
prožima kožu u bubrenju

Ovaploćen
je san

U usni
trepavica

U ruci
marcipan

***

Za početak
viri iz podmornice
Stakalce spram kog
sumnja da vidi
veliĉine je njenog oka
Udiše šestice
Sprema se
da se lansira
u slućene visine
Da saćeka kosmatog
negde na uglu
Izmeću šestog i osmog neba

Green Pink Caviar

Hoću
narandžaste pege
orošene vodom
(Hoću)
Kapljicu vode
na nosu i gornjoj usni
(Hoću)
Mokro
u pregibu kapka
Od želje
Ne od

nedočekanosti

(Hoću)

Kavijar

u ružičastom želeu

na providnom

staklenom stolu

(Hoću)

Da mi pod usnama

beži kavijar

a ne ti

(Hoću)

Da te progutam

i završim s tobom

Pre no što

potpuno pozelenim

NEKOPIRATI

***

Dopadam se
odabranom za
dopadanje

Tanjim granicu
dopadanja

Sve mi se više
dopada
dopadanje

Dopadamo se
jedno drugom

(Do)Padamo

***

Postojeće u tom trenutku
oslobođenom od svake nestvarnosti
pleténica od ruku i nogu Jedna
zadignuta haljina i par spuštenih
pantalona Štikle za vratom
i odraz muškog daha u ogledalu
Znoj Sekući vrisak i nesvestica
Punokrvna malokrvnost Vrtoglavica
i promuklost

I ništa

Nazućeš svoje Don Žuan cipele
Podići pantalone i preskočiti
dugme na košulji Spustiću
svoju haljinu Popraviti ruž
i izgubiti jednu mindušu

I ništa

Razići ćemo se
Ne pitajući jedno drugo
za imena

***

Gnječim misli koje mirišu
na nekorišćeno Na neprovetreno
Misli u telepatiji i teleportovanju
Gnječim takođe požutele
slike Kratke filmove
bez reči Reči iz jezika koje
ne govorim Začete pokrete
Neispričane priče Milionite
delove koji nedostaju Parčiće
deliće i komadiće
Prstima usitnjavam pa gutam
izgnječeno Progutano
potklobučuje nutarnji dijalog
između sebe i sebe Sva moja koža
širi ruke Grli i obuhvata U situ za brašno
ostavljam Tačke Tačka zareze

Dvotačke i Uzvičnike

U dlan zatvaram i u džepove stavljam

jedino sekuće crtice I upitnike

I tek kad njima napunim džepove

do vrha vrlo mudro ću ih

upotrebiti – Gađaću

tuđa nema čela i slepoočnice

***

Izgubila g(l)a(vu)

Obespredmetila se

Na svaki treći treptaj

vidi sebe kako spava

među šinama

Kafa ima ukus vode

Vodu su zasolile oči

Breskve se suše na dodir

Peškiri je grebu

Bole je jastuci

Klavir čuje

kao zvono na vratima

(A taj je zvuk

plaši više od svih)

Čita neispisane knjige

Broji bele ovce

(oko sebe crne)

Idućeg dana

prikovaće svoje dlanove

iglama za pletenje

Da samu sebe ne zadavi

NE KOPIRATI

***

Biljke u svom vrtu
zaliva, raste, hrani.
Jedino te biljke mazi.

Nju ne mazi niko. Ni život.

Juče, ona je udarila šamar životu.
S nestrpljenjem čeka uzvraćanje.
Da se iscereka, ustiju punih kolača.

Život i da hoće da jede kolače,
ne može. Nema zube.
Izbila mu ih je
jučerašnjim crvenim šamarom.

Nekoliko biljaka beži od nje, put krova.
Neće trčati za njima.
Pustiće da ih tamo gore sprži sunce.
Naivne su ako misle da je lako
biti među oblacima.

PR
DIOGEN pro kultura
<http://diogen.weebly.com>

NEKOPIRATI